

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	5.Kf.700.445/2024/5.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe., eljáró képviselő: dr. Torday Gábor kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Újvári-Mega Melinda kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közzszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (13. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 24.K.702.320/2023/12. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2021. március 1-től 2023. január 31. napjáig (a továbbiakban: peresített időszak) a helységi Rendőrkapitányság (helységi Rendőrőrs) állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot; működési körzete (település település) a helységi Rendőrkapitányságon kialakított körzeti megbízotti csoport működési körzetének része volt. A körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a körzeti megbízotti működési körzetén és a csoport működési körzetén kívül, ténylegesen a helységi Rendőrkapitányság teljes illetékességi területén járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki és egyéb (TIK küldések, átkísérések, akciókban részvétel stb.) szolgálati feladatokat, melyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Az ennek érdekében előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a peresített időszakra bruttó 888.950 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 100%-ában határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjait, valamint (5) bekezdését jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek bruttó 888.950 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapított megbízási díj igény tekintetében rögzítette, hogy azt az időközben bekövetkezett jogszabályi változások okán két időszakra lebontva szükséges vizsgálni. A 2021. március 1. és 2022. augusztus 11. napja közötti időszak vonatkozásában a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 09.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 15. pontjával összefüggésben utalt arra, hogy a körzeti megbízotti csoport létrehozása nem eredményezheti a körzeti megbízott eredeti működési körzetének a megváltoztatását, annak alperes által állított kibővülését. A KMB szabályzat 21. pontja határozza meg azon esetköröket, amelyek szerint lehet a körzeti megbízottat a működési körzetéből elvonni, de ezen feltételek fennállása esetén is arra csak eseti jelleggel kerülhet sor. Az alperes nem igazolta a perben, hogy a felperes által megjelölt szolgálatok ellátása megfelelt a szabályzat 21. pontjában foglalt feltételeknek, így azok ellátása többletfeladatnak minősült, figyelemmel arra, hogy a járőrszolgálati (és egyéb) feladatok nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. Hangsúlyozta, a TIK küldéseknek is csak egy része felelt meg a KMB szabályzat 21/d. pontjában írt feltételeknek. A körzeti megbízotti szabályzat kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a hivatásos állomány tagjának ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők; a körzeti megbízotti feladatok és a járőrfeladatok ellátása elválik egymástól. Mindez a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra való jogosultságot megalapozza.

[4] Ezt követően akként foglalt állást, hogy a körzeti megbízotti szabályzat 2022. augusztus 12. napjától bekövetkező módosítása sem eredményezi az alperes megbízási díj alóli mentesülését. Kifejtette, amennyiben a bíróság a KMB szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy sérülnének a belügyminiszter irányítása alatt álló szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra, valamint az illetmény meghatározására kialakított kógens rendelkezései. Erre figyelemmel a felperes megbízási díj iránti igényét a 2022. augusztus 12. és 2023. január 31. napja közötti időszakra is megalapozottnak találta, miután a keresetben ezen időszakra megjelölt feladatellátások a megváltozott szabályozási környezetben is a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatoknak minősülnek.

[5] A felperes igényét a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja alapján is megalapozottnak ítélte, figyelemmel arra, hogy a felperesnek a járőri beosztásba tartozó feladatokat azért kellett a saját feladatai mellett egyidejűleg ellátni, mert az alperes által csatolt állománytáblázatból megállapíthatóan 2021. márciusában, vagyis a pertárgyi időszak elején a helységi Rendőrkapitányságon rendszeresített járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki státuszok 80%-a betöltetlen volt, majd ez a létszám folyamatosan tovább csökkent. A felperes által a keresetben megjelölt 100%-os mértékű megbízási díjat az ellátott többletfeladatok jellegével és mértékével arányban állónak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását; másodlagosan annak megváltoztatását kérte oly módon, hogy a másodfokú bíróság a felperes keresetét a 2022. szeptember 1-től 2023. január 31-ig terjedő időszakra vonatkozóan utasítsa el; harmadlagosan pedig az elsőfokú ítélet részben történő megváltoztatását kérte azzal, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított díjazást a teljes kereseti időszak vonatkozásában 50%-ra mérsékelje. Megsértett jogszabályhelyként a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4)-(5) bekezdését, a Hszt. 71. § (1) és (5) bekezdését, valamint a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 15. § (1) bekezdésében foglaltakat jelölte meg; továbbá érvelése szerint az elsőfokú bíróság jogkérdésben eltért a Kúria Mfv.10.751/2016. számú, valamint Kf.39.053/2021. számú ügyben hozott precedensképes határozataiban foglaltaktól. Kifejtette, hogy az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyeletei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: TIK utasítás) 24. pontja szerint a TIK elsődleges feladata a tudomására jutott bejelentések jogszerű, szakszerű kezelése, a szolgálati feladatot ellátó állomány irányítása és munkájának összehangolása. A TIK ügyeletes a 24. pontban meghatározott alapfeladatok végrehajtása érdekében irányítja a közterületi állományt, következésképp a tevékenység irányítás során a TIK ugyanolyan jogkörrel irányítja a közterületi szolgálatot ellátó körzeti megbízottak, mint a járőrök tevékenységét. Önmagában tehát az a tény, hogy a TIK gyakorolta a felperessel szemben az irányítási, küldési jogosultságát, nem alapozhatja meg a felperes kereseti igényét. Nem vitatta, hogy a

járőr és a körzeti megbízotti beosztás két különböző feladatkör, ám hangsúlyozta, hogy a TIK küldésekre való reagálás nem pusztán a járőr beosztásba tartozók kötelezettsége. Érvelése szerint az elsőfokú ítélet nem tartalmaz konkrétumokat arra nézve, mi alapján állapította meg, hogy a felperes nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen látott el járőrfeladatokat. Hangsúlyozta: a működési körzeten belül jogszerűen tartózkodott a felperes a közterületen, vagyis a közterületi feladatok ellátása a munkaköri kötelezettségét képezte, arra nézve megbízási díj igényével nem élhetett. Álláspontja szerint ugyanez igaz a KMB csoport működési területén ellátott szolgálattal összefüggésben is, mivel a körzeti megbízotti csoport kialakításával a csoport tagjaként a felperes működési körzete a csoport körzeti megbízottjainak összeadódott működési körzetére bővült. Arra is kitért, hogy a covid helyzet miatt bevezetésre került különleges jogrend alatt a felperes ezzel összefüggésben csupán eseti jelleggel került elvonásra. Nem vitatta, hogy a KMB szabályzat 21/c. pontjára tekintettel is elvonásra került a felperes a működési körzetéből, ám annak mértékét eseti jellegűnek értékelte. Véleménye szerint az ítélet indokolása abban a tekintetben is hiányos, miszerint nem emelte ki, hogy mely szempontokat talált irányadónak, amelyek azt a döntést és álláspontot eredményezték, hogy ezen időszakra is alaposnak találta a megbízási díj igényt.

[7] Kifejtette továbbá, hogy a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napi hatályú módosítását követő időszakra vonatkozóan eltérő vizsgálati szempontok mentén kerülhet megállapításra, hogy mi minősül szolgálati beosztáshoz tartozó és ahhoz nem tartozó feladatkörnek; a módosított KMB szabályzat 2. pont b)-c) alpontjaiban foglalt feladatok esetében ugyanis a körzeti megbízott a rendőrkapitányság illetékességi területén belül köteles eljárni. Amennyiben tehát a felperes a KMB körzetén kívül, de a rendőrkapitányság illetékességi területén belül jár el, az a beosztásához tartozik. Az elsőfokú bíróság ítélete ezzel összefüggésben nem vette figyelembe azon, fentebb megjelölt kúriai döntéseket, melyek rögzítették, hogy amennyiben van az adott beosztásra nézve kógens ORFK utasítás, úgy ez esetben az jelöli ki a beosztáshoz tartozó feladatokat. A fentiek okán az elsőfokú bíróság döntése ellentétes a Jat. 1. § (4) bekezdése alapján alkalmazandó 15. § (1) bekezdésével. A Jat. 1. § (4) bekezdése szerint a közjogi szervezetszabályozó eszközökre is alkalmazandók – meghatározott kivételekkel – a jogszabályokra előírt rendelkezések, ennek megfelelően a normatív utasításban foglalt rendelkezéseket a hatályba lépésüket követően keletkezett tényekre, jogviszonyokra kell alkalmazni. Az elsőfokú bíróság azáltal, hogy az ORFK utasítás kógens rendelkezéseit azok módosulását követően meg sem kísérelte alkalmazni, a Jat. fenti rendelkezéseibe ütköző módon járt el. A harmadlagos – az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadó – fellebbezési petituma vonatkozásában érvelést a fellebbezés nem tartalmazott.

[8] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségében marasztalását kérte, melynek összegét 25.000 forintban jelölte meg. Érvelése szerint a megállapított tényállás alapján abból lehetséges kiindulni, hogy a felperes rendszeresen, a körzeti megbízotti beosztása ellenére a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén, több más településen látott el járőrszolgálatot. Ezzel összefüggésben rámutatott: a körzeti megbízott járőrszolgálatba csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen. Ebből következően a működési körzetén kívül, akár a körzeti megbízotti csoport működési területén sem vehető igénybe járőrszolgálatra; a körzeti megbízotti csoport működési körzete nem arra ad felhatalmazást az alperesnek, hogy azon belül bármilyen rendészeti feladatot ellásson a körzeti megbízott. A kísérőri feladatoknak pedig azért van jelentősége, mert azok

kifejezetten tilalmazottak a körzeti megbízottak számára. Hangsúlyozta, ahogyan a munkaköri leírások, úgy a TIK küldések sem adnak alapot a munkakör kibővítésére.

[9] A KMB szabályzat módosításával összefüggésben rámutatott, a jogalkotó azáltal, hogy a körzeti megbízotti feladatokba a járőr beosztás feladatait szinte teljes egészében beemelte, nem teremtette meg a foglalkoztatás bírói gyakorlat által megkívánt jogszerűségét. A KMB szabályzat módosításával teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely módosítás tulajdonképpen azonosíthatatlanná tette a körzeti megbízotti beosztáshoz esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati feladatokat. A KMB szabályzat módosítása a Hszt.-vel, valamint a belügyminiszter irányítása alatt álló szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelettel (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) ellentétes, a körzeti megbízott továbbra is megbízási díjra jogosult, amennyiben a működési körzetén és a csoportkörzetén kívül rendszeresen lát el szolgálati feladatokat. Végezetül hangsúlyozta, hogy az alperes fellebbezésében a megbízási díj mértékének leszállítására vonatkozó kérelmét sem jogszabálysértéssel, sem a vizsgálandó releváns feltételek meghatározásával nem indokolta; vitatása pusztán az általa helyesnek vélt havi összeg megjelölésén alapszik.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[10] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[11] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes állította ugyan az elsőfokú ítéletnek a tényállásra vonatkozó megállapításai, valamint a bizonyítékok értékelésének helytelenségét, ezek tekintetében ugyanakkor eljárásjogi jogszabálysértést (Kp. 78. § (1)-(2) bekezdése, Pp. 279. § (1) bekezdése) nem állított, csupán az ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól, továbbá a megbízási díj mértéke körében az elsőfokú bíróság által elvégzett mérlegelést vitatta. Ez azt jelenti, hogy az ítéltábla az alperes fellebbezését kizárólag az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyíték értékelés mellett vizsgálhatta. Ekként a jogorvoslati eljárás szabta keretek között a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki:

[12] Az alperes az elsőfokú ítélet jogi indokolását hiányosnak találta (rendszeresség és eseti jelleg elhatárolása, különleges jogrend időszaka alatti elvonások), ám az elsőfokú ítélet a [37] és [41] bekezdésekben ezen releváns indokolásként hiányolt kérdésekre egyértelmű – a kialakult bírói gyakorlatnak is megfelelő – választ ad. Az a körülmény, hogy az alperes számára az indokolás – esetleg – nem meggyőző, nem a jogi indokolási kötelezettség megsértése körében sérelmezhető, hanem az adott, alkalmazott anyagi, illetve eljárási jogszabályhelyhez kapcsolódóan, annak mikénti értelmezése szempontjából. Az

Alkotmánybíróság az indokolt bírói döntéshez való jogot a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból bontotta ki [7/2013. (III. 01.) AB határozat]. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint ugyanakkor a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásait is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása [30/2014. (IX. 30.) AB határozat]. Az indokolási kötelezettség azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolásának az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie és nem minden egyes részletre (Kfv.VII.38.187/2021/11.). Az ítéltábla ennek tükrében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében adott jogi indokolás az indokolási kötelezettség alkotmányos követelményének is megfelelt, az alperes ezzel kapcsolatos kifogása pedig megalapozatlan volt.

[13] A másodfokú bíróság előjáróban – a KMB szabályzat módosításával nem érintett időszakra vonatkozóan – leszögezi, hogy a kialakult bírói gyakorlat az alperes által kifogásolt, fellebbezéssel érintett kérdésekben már állást foglalt, így arról is, hogy az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával kizárólag az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, melyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített, egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, ily módon munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok szervezeti hierarchiája, besorolása jogilag rendezett; ezen túlmenően a KMB szabályzat, valamint a Járőr- és Őrszolgálati szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: járőrszabályzat) rendelkezéseiből is egyértelműen következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőr feladatok ellátása elválik egymástól. Ezért az elsőfokú bíróság a 2021. március 1. és 2022. augusztus 11. közötti első kereseti időszak vonatkozásában helytállóan állapította meg, hogy a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak.

[14] A KMB szabályzat 37. pontja alapján a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ában közterületi tevékenységet kell ellátnia, ugyanakkor az alperes értelmezésével ellentétben nem bármely közterületen, hanem saját működési területe közterületén; a közterületi szolgálat egyébként sem feleltethető meg a járőrszolgálatnak. Mindezekon felül a módosítás előtti KMB szabályzat 24. pontja nem tette a körzeti megbízott feladatává a járőrszolgálat ellátását, csupán annak lehetőségét teremtette meg, hogy a körzeti megbízott – alapvetően a működési körzetében – járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható legyen.

[15] Az elsőfokú bíróság arra is helytállóan hivatkozott, hogy a KMB csoport létrehozása a KMB szabályzat 3/d. és 15. pontjában foglalt szabályozásból következően nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete megváltozna, az a KMB csoport működési körzetével kibővülne. A körzeti megbízotti csoport létrehozásának a célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a

felperes körzeti megbízotti beosztásához és melyek haladják meg azt, olyan kérdés, amelynek jogértelmezését a Kúria már elvégezte; ezen álláspontjától a másodfokú bíróság eltérni nem kíván. A Kúria a körzeti megbízott által működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta: amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át, rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgáltatnak minősül, így annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.). Az elsőfokú bíróság ezzel egyezően helytállóan mutatott rá, hogy a KMB szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítéssel hajthat végre. Ebből az következik, hogy amennyiben ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, megbízási díjra jogosult. Lényeges azt is hangsúlyozni, az eldöntendő kérdés nem az volt, hogy a TIK jogszerűen utasíthatta-e a felperest és az utasítási jog milyen állományi körre vonatkozik, hanem az, hogy ezekért a többletfeladatokért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pont szerinti ellentételezésre jogosult-e.

[16] Az elsőfokú bíróság bizonyítékokkal alátámasztottan (felperes által csatolt, alperes által nem vitatott kikutatások, TIK küldési naplók) annak is megfelelő indokát adta, hogy a felperes ezen többletfeladatokat nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen látta el, amely feladatok a szolgálatai többségét érintették. Mindebből helyesen vont le azon következtetést, hogy a felperes szinte minden szolgálatban a saját működési körzetén kívül is látott el szolgálati feladatokat. Helyesen értékelte, hogy a felperes a járőr feladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel látta el, melyre nem adott jogalapot a KMB szabályzat 24. pontja, valamint 2. pont b)-c) alpontjai, miután ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozóak. A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3.). A felperest a peresített időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. Az elsőfokú bíróság helytállóan helyezkedett arra az álláspontra, hogy a veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenysége ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot. A Kúria e tekintetben kialakított gyakorlatát az ítéltábla irányadónak tekintette (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.). Összegezve, az elsőfokú bíróság ezen (első) kereseti időszak tekintetében helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperest a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a megbízási díj megilleti.

[17] A másodfokú bíróság a továbbiakban a 2022. augusztus 12.-2023. január 31. közötti időszakra igényelt megbízási díjjal összefüggésben elfoglalt, a keresetet e tekintetben is megalapozottnak találó ítéleti álláspontot vizsgálta.

[18] Alapítanul hivatkozott az alperes arra, hogy a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezései alapot teremtettek a felperes munkakörének a járőri munkakörrel történő bővítésére. Az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK), mint központi államigazgatási szerv [a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 1. § (2) bekezdésének d) pont] vezetője a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. § (4) bekezdés c) pontjában szabályozott jogkörénél fogva normatív utasításban szabályozhatja a vezetése, irányítása vagy a felügyelete alá tartozó szervek szervezetét és működését, valamint tevékenységét, így normatív utasításban határozhatja meg a körzeti megbízottak feladatellátását, tevékenységi körét, azaz egyes munkaköri feladatait. A KMB szabályzat 2022. augusztus 11. napjáig hatályos rendelkezései a 30/2015. BM rendelet 2. mellékletével konform módon értelmezhetően rögzítették, hogy a körzeti megbízott mely sajátos körülmények mellett láthat el és milyen illetékességi területen járőri, járőrszolgálati feladatokat, azaz nem tekintette a munkakör részének egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását, csak részfeladatok ellátásáról rendelkezett. Ezzel szemben az ORFK vezetője a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával, annak 2. pont b)-c) alpontjai és 44. pontja értelmében – a 25. pontban tett kivétellel –, arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a körzeti megbízotti munkakör részének a járőrszabályzat szerinti feladatok ellátását, tehát a járőri, járőrszolgálati feladatok majdnem teljes körének elvégzését. E vonatkozásban a két beosztás munkaköri feladatai között minimális disztinkciót a KMB szabályzat 2. pont a) alpontja és 25. pontja szerinti feladatok jelentenek. Ennél fogva a munkáltató a 30/2015. BM rendelet 1. § a) pontja és 2. melléklet 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekinti a járőri beosztás feladatainak ellátását. A Jat. 23. §-a szerinti közjogi szervezetszabályozó eszköz a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BM rendelettel [Alaptörvény T) cikk (2) bekezdés] nem állhat ellentétben. Amennyiben a bíróság a KMB szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy sérülnének a 30/2015. BM rendelet szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §) kialakított kógens rendelkezései, melyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Ezzel teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely elsősorban a KMB szabályzat 2. pont a) alpontja szerinti területen az ott meghatározott feladatok ellátása. A KMB szabályzat módosítása tulajdonképpen azonosíthatatlanná tette a körzeti megbízott beosztásához esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati részfeladatokat is; egyben a 15. pontban egyértelművé tette, hogy a járőri többletfeladatok ellátásának vizsgálatában a körzeti megbízotti csoport körzetnek semmiféle szerepe nincs, a csoportkörzet funkciója csak a 2. pont a) pont szerinti feladatok tekintetében értelmezhető. Mindennek tükrében – a Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályozásának sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát. Nem foghat helyt tehát azon alperesi hivatkozás, amely szerint az elsőfokú bíróság a módosított KMB szabályzat kógens rendelkezéseit meg sem kísérelte a jelen jogvitára alkalmazni, hiszen a vonatkozó rendelkezéseket felhívta, azokat értelmezte és – helytállóan – arra a következtetésre jutott, hogy azok ellentétesek a Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályozásával. Ennek tükrében a Jat. - alperes által felhívott - 1. § (4) bekezdésében, valamint 15. § (1) bekezdésében foglalt általános rendelkezéseknek relevanciája nem volt, illetve az nem volt alkalmas az elsőfokú ítéleti jogi álláspont megdöntésére.

[19] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság a második kereseti időszak vonatkozásában is helyesen állapította meg, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít. Mindezek tükrében az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti jogcímet – a peresített időszak vonatkozásában - szükségtelenül vizsgálta.

[20] Az összecszerűség (az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységének) vitatása körében a másodfokú bíróság rámutat: az a körülmény, hogy az alperes az ítéleti mérlegelést nem tartja megfelelőnek, egy jogi álláspont, azonban az alperesnek ahhoz, hogy az elsőfokú ítélet e jogi álláspontját sikerrel támadni tudja, azt kellett volna bemutatnia, hogy az összecszerűségi meghatározás milyen érvek mentén minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek és körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és melyek lennének azok az értékelést igénylő szempontok, amelyek figyelembevétele okszerűen más összecszerűségi eredményre vezetett volna. Mindezek bemutatásával azonban az alperesi fellebbezés teljes mértékben adós maradt, így a jogsértés tényének alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette (Kf.VII.39.549/2021/4.).

[21] A másodfokú bíróság ezért az összecszerűség körében nem juthatott más jogi álláspontra, mint arra, hogy az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap (38.650 forint/hó) 100 %-ában történő meghatározásával a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl; nincs jogalap a helytálló ítéleti döntés megváltoztatására.

[22] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[23] A peresztes alperes a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez (888.950 forint) igazodó és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[24] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli. A fellebbezési eljárási illeték összege az Itv. 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján 71.116 forint.

[25] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[26] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. február 12.

dr. Németh Andrea s.k.	dr. Rác Krisztina s.k.	dr. Bicskei Ildikó s.k.
a tanács elnöke, előadó	bíró	bíró